

[Industriministeren]

Så har der været talt meget om fradrag i den forbindelse, især af de borgerlige partier. Måske skal jeg lige gøre opmærksom på et enkelt tal. Hvis man forestillede sig, at man havde fradrag for alle de serviceydelser, der er blevet leveret af servicesektoren i Danmark til private, skal man gøre sig klart, at der er tale om fradrag for et beløb på 81 mia. kr. Man skal også gøre sig klart, at fradrag for private kræver ganske megen administration, som Socialdemokratiets ordfører, fru Pia Gjellerup, også var inde på.

Regeringen forsøger at sige: Er der ikke nogle fornuftige arbejdsopgaver, som vi kan få udført på en måde, så vi sikrer os, at vi har styr på det? Vi prøver at finde de områder, hvor vi udvikler nye arbejdsformer og skubber sort arbejde til side, samtidig med at vi har styr på den økonomiske ramme, som vi har tilrettelagt. Det adskiller sig markant fra de vilkår, vi ville have, hvis vi havde lavet en generel fradragsordning, for så ville vi nemlig risikere, at det penge fossede ud af statskassen, og det er som bekendt noget, som vi alle burde være bekymrede for.

Lad mig endelig sige om servicesektoren generelt, at der er vel tre ting, der er interessante, når vi taler service for private. For det første markedsprisen, som hr. Flemming Hansen har beskæftiget sig meget med i dag, og som vi kan påvirke ved fradrag eller tilskud. Den anden ting er forbrugernes opfattelse af den service, man køber, og her er der åbenbart megen forskel, alt efter hvilken karakter servicen har. Vi tænker ikke på, hvad det koster i timen at gå til frisøren; vi tænker på, hvad vi ville give for den pågældende ydelse, og det er en nok så stor opgave, at vi prøver at indstille os på, hvor meget vi vil give for en professionel ydelse, f.eks. rengøring i vores eget hjem. Vi må overveje, hvad vi vil give om måneden for en sådan ydelse, i stedet for måske at fokusere så meget på, hvad vi ville give pr. time.

Det tredje er naturligvis, at virksomhederne skal indstille sig på et nyt markedsområde, opdyrke eller professionalisere sig på et nyt arbejdsområde, som de ikke har kendt i samme udstrækning tidligere. Det er klart, at det er vanskeligt at bevæge sig ind på et nyt område, hvor der i stedet for 2-3 store kunder måske er 2-300 små kunder. Det kræver en ny organisationstilrettelæggelse, og det står man naturlig-

vis lidt famlende over for; men lad forsøget få en chance.

Lad mig sige til allersidst: Der har været en lille debat om iværksættere, og jeg tror nok, man kunne registrere en enighed om, at der gerne måtte være flere iværksættere i Danmark, og at de gerne måtte overleve i længere tid, end tilfældet er i dag. Men man kunne også registrere en række misforståelser, der gik på, at det var for dårligt, at den eneste måde, hvorpå man kunne kvalificere sig til at være iværksætter, var – som hr. Kai Dige Bach sagde – at være ledig i 6 måneder. Jeg siger, det er en misforståelse, fordi det var den tidligere regerings politik. Den nuværende regerings politik er at prøve at vende det om og sige, at vi vil indføre et noget for noget-system, og det har vi faktisk gjort. Vi har sagt, at alle, der vil igangsætte virksomheder og leverer en fornuftig forretningsplan, kan få et tilbud om rådgivning – ikke af en central statslig instans, men af de professionelle rådgivere på markedet.

Så har vi også sagt, at hvis man er ledig, kan man ikke længere få etableringsydelse i 3½ år, men kun i 2½ år. Der ligger en indskrænkning her – det er en bemærkning til hr. Flemming Hansen – men der foreligger den samme forpligtelse som for private iværksættere, nemlig at man skal præstere noget til gengæld. Og dette »noget« er en forretningsplan, der skal sandsynliggøre, at inden for det område, hvor man ønsker at etablere en ny virksomhed, kan der etableres en sund og fornuftig forretning.

Hermed er der skabt et ensartet system. Ganske vist er der en præference for de ledige, som opgiver ledigheden til fordel for etablering af ny virksomhed, i forhold til dem, der kommer fra et job. Men det er vel en præference, der er acceptabel, i og med at de – alt andet lige – måske har lidt vanskeligere ved at bevæge sig ind på det helt nye område, som det vil være for dem at agere på et marked og starte en ny virksomhed.

Jeg synes, der er udsendt nye toner for erhvervspolitikken fra regeringen, og jeg har blot haft en interesse i at prøve at løfte debatten en lille smule op – hvis jeg må tillade mig at rose regeringen så meget – for så vidt angår servicesektoren og iværksættere.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Det er jo fornøjeligt i denne sag, at tonen